

Zprávy a oznámení

Nový vikář

Pan biskup jmenoval s účinností od 1. ledna 2009 nového vikáře pro náš nepomucký vikariát. Stal se jím P. Vítězslav Holý z Nepomuka.

Přednáška o Indii

V neděli 1. února pořádá místní pobočka České křesťanské akademie přednášku s promítáním cestovatelů Hanky Podskalské a Petra Šípka: „Za krásami všední Indie“. Začátek je od 15.30 hod. v Modrém salonku Brdského památníku na náměstí v Rožmitále p. Tř.

Svatováclavská výstava

Neděle 1. února je také posledním dnem, kdy je možno se přihlásit na zájezd do Prahy na unikátní výstavu Svatý Václav ochránce České země, která se koná v krásných a posvátných prostorách Anežského kláštera. Zájezd se uskuteční, pokud se přihlásí dostatek zájemců, v sobotu 28.2. Cena: 150,- Kč zahrnuje pouze jízdné. Vstupenka na výstavu stojí 120,- Kč rodinná vstupenka (rodiče + děti do 15 let) stojí 200,- Kč děti 6-15 let 60,- Kč držitelé průkazů ZTP a ZTP/P zdarma. Podrobnosti najdete na plakátcích v našich kostelích, případně další informace k doptání na faře či u manželů Liškových, Rožmitál pod Třemšínem, Č. Rajské 207, tel. 723 700 614, kde se můžete též závazně přihlásit.

Svatoblažské požehnání

Přímluvu sv. Blažeje, biskupa a mučedníka, proti nemocem a všemu jinému zlu, si budeme vyprošovat při mši v úterý 3. února, kdy má tento světec svou památku v liturgickém kalendáři. Svato blažské požehnání bude udíleno na konci mše.

Mše v domově důchodců

V měsíci lednu mše v domově důchodců kvůli karanténě a zákazu návštěv odpadla. První únorová mše se uskuteční ve čtvrtek 5.2. a to od 14.30 hod. v kapli domova.

Školení kněží

V úterý 10.2. se koná opět pravidelné školení mladých kněží na českobudějovickém biskupství, jehož se mám v úmyslu zúčastnit. V tento den nebude v Rožmitále sloužena mše sv.

Úmysly mší svatých od 1. do 15. února 2009

Ranní mše sv. R: Ne 8.15 hod. R - farní kostel Povýšení sv. Kříže ve Starém Rožmitále
m: Čt 8.00 hod. m - městský kostel sv. Jana Nepomuckého na náměstí
Večerní mše sv. M: Út, St 17.00 hod. Pá, So 18.00 hod. M - městský kostel sv. Jana Nep. na náměstí

Po 2.2.	mše sv. není	Po 9.2.	mše sv. není
Út 3.2.	Za ochranu a Boží požehnání pro dceru a její rodinu	Út 10.2.	mše sv. není
M 17.00 !			
St 4.2.	Za Marii a Josefa Varvařovských, čtyři děti a vnučku Janu	St 11.2.	Za Boží milosrdenství pro zbloudilé a nevěřící
M 17.00!		M 17.00!	
Čt 5.2.	Za Miladu Folaufovou a rodiče	Čt 12.2.	Za rodinu Hulmanovu a celý rod
m		m	
Pá 6.2.	Za rodiče Větrovských, zetě Josefa a za živé z jejich rodu	Pá 13.2.	Za rodinu Holanovu
M		M	
So 7.2.	Za Josefa a Františku Drechslerovy a jejich zetě Miloslava Muchnu	So 14.2.	Za Marii Bacíkovou
M		M	
Ne 8.2.	Za farnost	Ne 15.2.	Za rodinu Pavlačkovu a celý rod
R		R	

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Starý Rožmitál, Rybova 1, 262 42 Rožmitál pod Třemšínem ☎ 318 665 182 Uzávěrka příštího čísla je ve středu 11. 2. 2009. Redakce: P. Ivo Prokop, Ivana Hoyerová Zpravodaj a jiné informace najdete i na internetových stránkách: www.volny.cz/rozmital

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 2 Ročník VI

1. února 2009

Nahlédnutí do farní statistiky

Začátek nového roku je tradičně dobrou příležitostí, abychom se podívali, jaký byl rok předchozí. Proto nebude jistě na škodu zveřejnit některé statistické údaje týkající se naší farnosti:

Udělené svátosti křtu	13
Církevní sňatky	0
I. svatě přijímání	8
Církevní pohřby:	12 (do země 7, kremace 5)
Pomazání nemocných:	8
Na křest se u nás připravuje jedna katechumenka.	

Na tomto místě bude také vhodné uvést jakousi finanční uzávěrku za rok 2008 v naší farnosti. K 1. lednu roku 2008 začínala farnost s finančními prostředky ve výši 257 318,52 Kč.

Celkem příjmy za rok 2008 činily 535.521,60 Kč

V kostelních sbírkách se celkem vybralo 238.030,- Kč a fyzické osoby věnovaly finanční dary ve výši 170.000,- Kč. Od krajského úřadu jsme dostali dotaci 80.000,- Kč. Ze sbírek mimo jiné Charita obdržela 3010,- Kč. Na potřeby diecéze jsme poukázali 2.393,- Kč. Sběrka na bohoslovce přinesla 1.612,- Kč. Sběrka na misie činila 6.254,- Kč. Sběrka na „svatopetrský haléř“ dosáhla 4.216,- Kč. Odvody diecézi tvořily 5.601,- Kč. Celkem jsme odeslali sbírky a odvody ve výši 32.061,- Kč.

Jaké byly výdaje na opravy? V uplynulém roce činily výdaje na opravy památek (především restaurování litinové náhrobní desky a sochy sv. Anny Učitelky ve farním kostele a také opravy okapů na kostele městském) 119.160,20,- Kč. Ostatní opravy stály 32.356,- Kč. K velkým výdajům patřilo pořízení nových lavic do městského kostela v ceně 174.368,- Kč i oprava a vybavení uvolněného bytu nájemníků na faře, kde byla především zřízena nová kuchyně. Tato akce vyšla dohromady na necelých 59 tisíc. Pořízena byla též nová sekačka na trávu v ceně 15.000,- Kč.

Celkem výdaje za rok 2008 činily 591.594,14 Kč

Výdaje tedy převýšily příjmy o 56.072,54 Kč. Naše farnost tedy vstoupila do roku 2009 s finančními prostředky ve výši 201.245,98 Kč.

Loňského roku byly v našem farním kostele při křtu přivítány v církvi tyto děti:

Filip Dominik Garlík (19. 1.), Maxmilián Kolbe Materna (12. 4.), Jonáš Brotánek (10. 5.), Jan Křtitel Josef Pavel Málek (10. 5.), Václav Vladimír Studnička (14. 6.), Michaela Ivana Moravcová (19. 7.), Šimon Částka (16. 8.), Kristina Částková (16. 8.), Ondřej Částka (16. 8.), Nikola Kristýna Šourková (11. 10.), Karel Josef Melichar (18. 10.), Matěj Jiří Slánička (25. 10.), Gabriela Sylvie Studená (29. 11.).

Milosrdnému Bohu jsme svěřili v minulém roce tyto zemřelé:

Miluši Hajerovou (16. 1.), Josefa Matějku (10. 6.), Klementinu Gabriellovou (27. 6.), Petera Brindzu (4. 7.), Ondřeje Šámala (18. 7.), Otakara Škalouda (7. 8.), Růženu Štěpánovou (16. 8.), Vilemínu Laczkovou (16. 9.), Janu Blažkovou (9. 10.), Františka Procházku (22. 11.), Růženu Pletánkovou (28. 11.), Marii Boukalovou (19. 12.).

Podrobněji zhodnotit uplynulý rok a nastínit plány na rok 2009 se pokusím v následujícím čísle FZ, kde též uvedu statistiky i pro farnosti Hvožďany a Bohutín. Za všechny dary a příspěvky do sbírek upřímně děkuji a prosím, aby Bůh odplatil dárčům jejich štědrost.

P. Ivo Prokop, administrátor

REKAPITULACE ROKU 2008 ANEB ČINNOST V NAŠÍ FARNOSTI S DĚTMI A MLÁDEŽÍ

Konečně se dostávám ke zhodnocení a shrnutí našeho celoročního katechetického snažení v roce 2008. Díky podpoře našeho p. faráře Iva, jak duchovní tak i finanční, se podařilo uskutečnit spoustu akcí. Také s pomocí některých ochotných rodičů a nezbytných modlitbách a povzbuzených přicházejících od vás farníků, se nám věci daří. Ovšem mým největším pomocníkem je už tři roky Inka Holanová.

Vždycky mi bylo líto a bralo mi síly, že v ostatních vikariátech je plno katechetek, které si vzájemně pomáhají při organizování různých akcí. Já se cítím na vše moc sama, protože nejbližší katechetka našeho vikariátu je řádová sestra v Horažďovicích, což je trochu z ruky. A tak Bohu díky za to, že už mám spolehlivého človíčka, který mi ochotně pomáhá při všem, co chystáme... Tak tedy co bylo vloni:

- 6.1. TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 7. ročník. Koledovalo celkem 9 skupinek z toho 2 skupinky skautů, kteří se zapojili poprvé. Vybráno na konto Charity 26 023,- Kč.
- 16.2. MŠE PRO DĚTI A MLÁDEŽ.
- 2.3. MISIJNÍ KOLÁČ 9. ročník. 13 maminek peklo sladké dobroty a po mši děti nabízely farníkům. Na konto Papežského misijního díla vybráno 4 744,- Kč.
- 26.4. DOBROČINNÝ KONCERT TŘEMŠÍNSKÝCH KVÍTEK. Na konto nových lavic do městského kostela přibýlo 9 736,- Kč.
- 24.5. DĚTSKÁ VIKARIÁTNÍ POUŤ poprvé v Rožmitále. Účast 150 dětí + jejich doprovody.
- 8.6. PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ přijalo 8 dětí.
- 27.6. BOJOVKA „Poslední tajemství Karla Ganglofa“ na závěr školního roku.
- 6.9. PRVNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE v Bělčicích pro mladé z Březnicka, Rožmitálska, Milínka a Bělčicka.
- 4.10. DĚTSKÁ DIECÉZNÍ POUŤ v Pelhřimově.
- 4.10. DRUHÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE v Bělčicích.
- 1.11. TŘETÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE v Bělčicích.
- 8.11. MŠE PRO DĚTI A MLÁDEŽ.
- 29.12. ČTVRTÉ SETKÁNÍ MLÁDEŽE v Bělčicích.
- 4.12. MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA na faře.
- 27.12. VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ U BETLÉMA. Pásmo textů a písní, Třemšínská kvítka a děti z náboženství.

Mám upřímnou radost a těším se ze všeho, co se letos uskutečnilo, co už se vžilo jako „každoroční“ nebo, co se vymyslí a připraví nového. Každá nová aktivita ve farnosti je vítaná a čím více nápadů a lidí, kteří přiloží ruku k dílu, tím lépe a vše bude radostnější.

Je skvělé, že tu máme děti na náboženství, že máme ministranty, malé sbory, pár mladých, ale řečeno slovy politiků: REZERVY TU MÁME!! Děti na náboženství by mohlo být víc, ministrantů by mohlo být víc a mladých, kteří se mohou zapojit do společenství mládeže, které už dobře funguje by mohlo být mnohem víc. Tyto skutečnosti však mohou ovlivnit POUZE rodiče. Pokud nám není lhostejný život ve farnosti a život z víry našich dětí. Zdá se mi to být totiž jedna z těch důležitých věcí, pro které své děti vychováváme.

Takže shrnuto a podtrženo – pokud nechceme, aby víra námi vkládaná do našich dětí, neodplavala se střední školou, či novými kamarády (právě ve věku mezi 14-17 věkem, se děti cítí být „velkými a dospělými“), je moc důležité je nepřestat směřovat, neúnavně a laskavě doporučovat a vysvětlovat a motivovat jak je potřebné prožívat různá společenství, ať je to na náboženství nebo v partě ministrantů nebo s bandou mládeže. Však jsme mnozí těmito společenstvími prošli, a proto jsme právě dnes tím, čím jsme a máme takovou rodinu, kterou máme. Dokud naše dospívající děti nenajdou svou dospělou víru v Krista, do té doby jim „jenom“ chození do kostela bude připadat nudné nebo nucené. V křesťanských společenstvích však získávají jistotu, že víra je správná věc, která patří do jejich života jako vzácný dar.

To jsou mé rodičovské zkušenosti, ale hlavně zkušenosti, které si předáváme s katechetkami z diecéze po dobu mé, už jedenáctileté katechetické praxe.

Helena Hochmutová

Z historie 83. část – zápisy Václava Matouška (6.)

V tomto díle historického seriálu navážeme na díl 81., v němž se pisatel věnoval počátkům 2. světové války. Vrátime se do roku 1938, k tragickému mezníku našich národních dějin.

„Pohraniční pásma jedno po druhém Němci zabírali, nedbali na sliby. Nebáli se, viděli ten strach a zbabělost. Jednali již nyní jako vítězové. Ze zabraného území mnoho českých občanů se kvapně stěhovalo, do naší školy přišel Jan Šrámek, řídicí učitel ze Světce. S bolestí jsme sledovali pokračující zabírání namnoze ryze českých krajín, např. na Šumavě kraje Chodů s rodištěm „nekorunovaného krále Chodů“ katolického kněze a spisovatele Jindřicha Šimona Baara. Jeho pomník na krásném místě nad Klenčím na Výhledech stateční Chodové včas sundali a schovali v Domažlicích, zachránili také Baarovo muzeum v Klenči. I jiné památné krajiny Čech s žalostí byly vydávány – tak krajiny v horním Pojizeří „Zapadlých vlastenců“ kantorů a kněží nedaleko „Větrova“ tj. Vysokého nad Jizerou a Pasek kantora Metelky, v okolí města Jilemnice, gratulovali jsme městu Poličce, které bylo zabráno, ale ze záboru propuštěno. Chodové o to převelice usilovali, ale nedosáhli toho, snad to byla msta, že od jejich statečných otců dostali na hranicích kolikrát výprask. „Jen aby na tom bylo dost!“ prohlásil p. děkan Podhradský, když se z radia ozvala zpráva, že nás západní státy opustily a že musíme se podrobit diktátu. Kdysi jsme debatovali o nějakém nacistickém zákroku, ozvalo se jméno Hitler. Načež p. děkan: Nejmenujeme raději toho „pána““. Stejně tak bez obav mohli jsme mluvit s p. katechetou Ostrým. Snad jen jeden člen učitelského sboru byl podezřelý ze sympatií s nacisty, ale to se projevilo později.

Ještě před zabráním pohraničních oblastí stěhovali se z ohrožených oblastí čeští i němečtí občané do vnitrozemí. Mnozí trvale, jiní jen na dobu, než se vyřeší konflikt; stejně tak němečtí občané jen na tu dobu. Že se k nim naši občané chovali stejně vlídně bez ohledu na národnost netřeba ani podotýkat. Když byl konflikt rozřešen z bázně „velmocí“ Francie a Anglie, nesplnily sliby, nedodržely smlouvy, vydaly republiku uchvatiteli, jehož diktát pokorně přijímaly. Prý aby zachránily mír. Nejsmutnější bylo, že jak Francie tak Anglie prohlašovaly, že vlastně ani neznají Československo, proč by měli tedy pro ně jejich vojáci bojovat. Snad je tehdy omlouvalo (aspoň trochu omlouvalo), že Führer prohlásil, že je spokojen s tímto úspěchem a dalších územních požadavků nemá. Znali však, že po vyhlášení některého slibu přicházel zas a zas s novými požadavky a smlouvy prohlašoval za cár papíru jako jeho předchůdce Wilhelm. Že se poštvané německé obyvatelstvo v pohraničí chovalo drze, hrubě atd., ozbrojováno v Reichu, je známo, je to vlastnost germánské rasy, naše vojsko, četnictvo aj. mělo rozkaz chovat se s největší umírněností, což se většinou nevyplatilo, ale vymstilo.

Napíši sem jeden případ nikoliv nejhorší, jak se němečtí občané chovali k českým. Z vesnice Světce v Podrudohorí odešel do Rožmitála řídicí učitel Jan Šrámek z obavy, aby se mu Němci nemstili – byl ruský legionář. Když však po zabrání pohraničí se poměry aspoň trochu uklidnily, bylo dovoleno, aby si občasně uprchlí mohli odvézt svůj majetek. Řídicí učitel Šrámek dojel si tedy do svého bývalého působiště, naše svůj byt vykradený, jen málo věcí sehnal. Dalo mu shánění houslí velkou práci, školní věci českého obsahu zničeny – mapy, obrazy, knihy (ty byly dány do bedny a posypány chlorovým vápnem).

Zbytek roku 1938 ubíhal v práci a v plánování, jak se náš život musí přizpůsobit novým poměrům. Od 1. do 10. října Němci zabírají pásmo po pásmu, nedbají dohody, mapy, jednájí jako usurpátoři. Maďarsko pod ochranou a vlivem Německa zabírá jižní okraj Slovenska a částečně i Podkarpatské Rusi, Poláci část Těšínska. Slovensko a Podkarp. Rus dostávají autonomii, nový název státu Česko-Slovensko. Vláda generála Syrového odstoupila, nová vláda gen. Eliáše, prezident republiky Dr. Edvard Beneš s chotí, mnoho politiků, důstojníků aj. odletělo na Západ, ale nejen oni, ale též mnoho vojáků nižších hodností. Pak tu byl druhý neméně četný proud exulantů na opačnou stranu světovou – cíl Moskva SSSR. Abych jmenoval některou známou osobnost – tedy Klement Gottwald, dr. Zdeněk Nejedlý se synem Vítem.

Prezidentem okleštěné republiky byl „zvolen“ vysoký justiční úředník JUDr. Emil Hácha, prezident nejvyššího správního soudu, narozený 12. VII. 1872, tedy nepřilíš vysokého věku, ale snad nepřilíš pevného zdraví a jako politický pracovník a znalec, podle všeho nepřilíš velký znalec (ve svém oboru ano), rodák z Trhových Svinů v jižních Čechách.“

(Pokračování příště)

Ivana Hoyerová